

"Ungdomsidrottare och ledare se hit, detta är min historia, hoppas den kan hjälpa någon i samma situation.

När du är 15 år har du drömmar, som ishockeyspelare drömmer du om landslaget, NHL och mycket, mycket mer, spelar du fotboll då drömmer du om att bli Italienproffs, England, landslaget och sådana härliga äventyr.

När man är 15 år och spelar hockey är också första gången som man skall bli bedömd, man ska kvala in till tv-pucken, denna klassiker inom svensk idrott.

När man är 15 år är tv-pucken absolut det enda som gäller, kommer du inte med, då är du urusel, dina kompisar som normalt inte vet något om ishockey, de vet då vad tv-pucken är och säger, kom du inte med i tv-pucken då kan du lika gärna sluta.

Så låter det ute i landet.

När jag var 15 år och skulle kvala in till tv-pucken, då var jag ca 165 cm lång och vägde 60 kg, för mig fanns det inte en chans i världen att komma med, visserligen blev jag skickad på första uttagningen, vilket var ett stort steg, men hur skulle jag kunna klara mig mot spelare som var fullvuxna män? Det gick ju bara inte, slaget mot mig som ishockeyspelare var fruktansvärt hårt, jag som hade drömmar om NHL, landslaget mm, jag fick helt plötsligt beskedet att jag var för dålig, jag räckte inte till helt enkelt, jag kunde lika gärna lägga av var det jag fick höra från totalt hockeyokunniga kompisar, det är hårt, jag lovar er, man ska vara tuff när man är 15 år, får man domen att man är för dålig, då är man inte så tuff längre, det är fler ishockeyspelare än jag som har gråtit stora tårar som 15 åring.

Dalarnas tv-pucklag vann hela tv-pucken det året, från den årskullen är det två spelare som spelar på elitnivå, Jonas Frögren Toronto och Gabriel Karlsson Timrå, 9 st. av 22 nådde a-lagsnivå, resten slutade innan det, idag är det endast 5 av 22 som spelar och då är 3 av dem på låg nivå. 2 av 22, Var det värt det?

9 stycken av 22 nådde alltså a-lags nivå, då hade vi det absolut bästa laget i hela Sverige, ändå är det måttstocken om man ska bli bra hockeyspelare i framtiden, det känns konstigt.

Som tur var hade vi duktiga ungdomsledare inom Borlänge hockey, de fångade in mig, utan dem hade jag kanske också, som många andra som inte kom med i tv-pucken, slutat i 15-års åldern.

Jag hade mycket större talang inom fotbollen, jag var klasser bättre där, men min storlek blev en last, jag kunde inte mäta mig, jag fick mindre med speltid, till slut var det en match som förändrade allt, det var under den stora ungdomsturneringen i Borlänge, Dalecarlia cup, vi spelade semifinal, jag fick inte spela en enda minut, från att vara stjärna i laget när vi alla var på samma storleksnivå till att inte spela en enda minut, slaget var direkt dödande, jag bröt ihop totalt efter matchen.

Det spelade ingen roll vad mina föräldrar försökte förklara för mig om att när vi alla blir lika stora då kommer de andra inte ha en chans, petningen gör ont i mig fortfarande.

Det skulle vara intressant att se hur långt man hade kunnat nå inom fotbollen, det hade räckt att vår tränare förklarat för mig varför jag inte fick spela, då hade jag förmodligen haft en annan acceptans mot det hårda slaget, men något sådant skyddsnät fanns inte.

Ifrån det laget som vi hade (ett av de bästa i Sverige) inom IK Brage så spelar ingen på någon nivå bättre än div. 5.

Däremot fanns det två väldigt duktiga spelare Martin Eriksson Elfsborg och Jonas Lunden Gais som var lika gamla som mig, men de spelade alltid med äldre årskullar, de kom dessutom in till Brage väldigt sent från Tunabro respektive Forssa, så de grabbarna kan inte räknas.

Ingen av 18-20 spelare spelar idag på någon nivå värt namnet. Var det värt det?

Jag är ingen typ som säger till hur man ska sköta ungdomslag, men du som är ungdomsledare, förklarar du för dina grabbar när de blir petade eller inte får spela? Gör du inte det så tycker jag att du ska börja göra det, för du har ingen aning i världen om vilken av dina grabbar som blir den stora stjärnan, vi människor utvecklas i olika takt och bara för att man är liten vid en viss ålder så är det inte samma sak som att vara en dålig spelare, det är inte bara längd och kilon som gör att man hamnar efter utvecklingen, det finns massor av andra orsaker, men för guds skull berätta för din spelare varför han inte får spela!

Fotbollslaget FC Barcelona har ett enda kriterium för när de tar in spelare till sin ungdomsakademi, spelförståelse, de struntar fullständigt i hur de är som fotbollsspelare just då, men kan spelaren uppvisa spelförståelse, då kommer man in i akademien. Det funkar väl rätt så hyfsat, 12 av 21 spelare i truppen är egna produkter, ibland är så många som 8 av 11 i startelvan egna akademispelare.

Hur kunde jag ta mig vidare då? Det ena var som jag tidigare skrivit, fantastiskt duktiga ledare inom ungdomshockeyn i Borlänge, det andra var att efter dråpslaget med tv-pucken bestämde jag mig, jag skulle till vilket pris som helst lyckas, jag hade min familjs stöd vilket var mycket viktigt, min morbror lade upp träningschema, jag tränade hårt, stenhårt, det fanns inga genvägar, 10 pass varje vecka hela somrarna, jag minns när jag som enda juniorspelare av 40 gick på träning samma dag som det var skolavslutning, A-lagsspelarna skrek till mig, vad gör du här, ut och sup med dig, men jag hade ju bestämt mig, då spelade det ingen roll vilken dag det var.

Vad ska man göra med t ex tv-pucken då? Jag har inget bra svar på det, men tv-pucken ställer höga krav på ungdomsledarna, utbilda ledarna till att ta hand om ungdomarna, detsamma gäller fotbollen, utbilda ledare till att ta hand om ungdomarna, så att de åtminstone får en förklaring varför de blivit petade, då kanske vi kan rädda kvar fler ungdomar inom idrotten. Jag är ingen storstjärna, men jag har nått en hyfsad nivå och kan leva på det jag älskar mest.

Till slut kommer det lite skryt, jag gillar inte att göra det, men det tillhör hela historiestycket du just har läst och därför har det har sina poäng att jag tar med det. Det är med ödmjukhet jag skriver det och det får absolut inte ryckas ur sitt sammanhang.

Jag är en av två totalt som har vunnit den totala poängligan i allsvenskan 2 gånger, jag har lyckats bli utsedd som årets Leksing av fansen, (en enormt stor ära), Jag har vunnit interna poängligan i grundserien i Leksand 1 gång, jag har vunnit interna skytteligan i kvalserien, 2 gånger, totala interna poängligan i KS 1 gång. Inte så illa av en som aldrig platsade i tv-pucken.

Ungdomsidrottare, ge inte upp, det stora lyftet kan komma senare och då kan ni skratta åt de tränare som ratade er när ni var yngre, så ge för guds skull inte upp när motgångarna kommer!"

Skriven av Jens Bergenström, Ishockeyspelare i Leksands IF